

Dunes de Guardamar i Elx.

Entorn de la desembocadura del riu Segura, s'estenen les dunes de Guardamar i Elx.

Per a frenar el seu avanç, que amenaçava de soterrar cases, camins i camps de cultiu, a principis del segle XX es van repoblar els 11 quilòmetres que ocupa este sistema dunar.

Durant aquella labor, que va durar més de 30 anys, es van plantar, junt amb palmeres i eucaliptus, uns 600.000 pins, espècie que en l'actualitat domina el paisatge.

Prop de la vora, les dunes estan entapissades per plantes que les estableixen. Entre les diverses espècies, es troben el trèvol femella, i el melgó bord de platja.

També abunden en el cordó dunar les praderietes de *Cyperus*.

La presència de *Crucianella marítima* indica l'existència de dunes estabilitzades. Sobre elles són freqüents altres espècies, com la camamilla borda o *Teucrium dunense*, espècie protegida a la Comunitat Valenciana.

Davall els pins desapareix la major part de les espècies vegetals, ja que la falta de llum impedeix el seu desenrotllament; així, el sòl queda cobert només per la pinassa.

En els clars de la pineda sovint s'observen xicotetes herbes anuals, com la *Silene*.

Més difícil de trobar resulta la Linària arabiniana, espècie endèmica de flors realment espectaculars.

El tenaç llentiscle és un dels pocs arbustos que hui en dia perduren en les dunes.

L'aparició d'aigua en les depressions interdunars permet el desenrotllament d'altres espècies, com el tamariu i els juncs, que incrementen la biodiversitat de l'ecosistema.

Encara que les aus preferixen les zones de pins per a fer els seus nius, durant les hores més tranquil·les del dia acudixen a zones obertes per a alimentar-se. Així, sobre les dunes nues és possible observar el graciós moviment dels territs.

Els rèptils troben en les dunes el lloc perfecte per a viure, tal és el cas de la sargantana cua-roja, fàcilment recognizable pel color de la seua cua, o de la sargantana cuallarga, ambdúes protegides a la Comunitat Valenciana.

Al nord del cap de Santa Pola, un altre cordó dunar recorre el litoral il·licità.

Però ací les construccions associades al turisme han provocat la seua desaparició en alguns trams.

El paisatge es transforma i es perd part del patrimoni natural.